
UDC (УДК): 338.24:005.591.6:657.3
JEL classification: M10, M14, G32, Q56, L25
DOI: 10.35774/visnyk2026.01.231

Formation of an Enterprises Economic Security Strategy in the Context of Sustainable Development: Accounting and Analytical Support

Liudmyla Budnyk¹, Vasyl Bedrynskyi², Igor Budnyk³

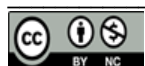
Abstract. *The economic security strategy as a tool for ensuring sustainable development of enterprises has become particularly relevant in the context of increasing uncertainty, turbulent market environments, intensified competitive pressure, and transformations in economic relations driven by globalization and digitalization. Enterprises operate under constant change, accompanied by new risks and threats that may negatively affect their financial stability, investment attractiveness, and long-term competitiveness. The aim of this article is to theoretically substantiate the role of the economic security strategy as a tool for sustainable development and to highlight the importance of accounting and analytical support in its formation and implementation under conditions of increasing uncertainty. The study applies methods of systemic and comprehensive analysis to investigate the relationship between economic security strategy and enterprise sustainability. Comparative analysis of scientific sources was used to identify conceptual approaches to economic security and sustainable development, as well as to summarize approaches to accounting and analytical support for management decisions based on the integration of financial and non-financial information. research shows that an economic security strategy integrated with the concept of sustainable development ensures long-term stability and the ability to counter internal and external threats. An effective strategy is dynamic and adaptive, integrates financial and non-financial indicators, including environmental, social, and managerial aspects, and is implemented through an accounting and analytical system. The use of digital tools enhances timeliness and accuracy of analytical data, enabling prompt threat detection and adjustment of strategic decisions. The study highlights strategic and security approaches to sustainable development, which ensure alignment of long-term goals with risk minimization and formation of competitive advantages. Future research should focus on developing applied methodologies to assess the impact of accounting and analytical tools on enterprise economic security, considering industry specifics, digital economy conditions, and ESG principles. Additionally, research on mechanisms for integrating non-financial indicators into strategic planning and risk management is promising to enhance enterprise resilience and long-term competitiveness.*

Keywords: *economic security strategy, sustainable development, accounting and analytical system, financial and non-financial indicators, ESG, digitalization, enterprise resilience.*

Received: 05 February 2026 | **Revised:** 06 February 2026 | **Accepted:** 21 February 2026 | **Published:** 28 February 2026.

Suggested Citation

Budnyk, L. A., Bedrynskyi, V. P., Budnyk, I. M. (2026). Formation of an Enterprise's Economic Security Strategy in the Context of Sustainable Development: Accounting and Analytical Support. *Herald of Economics*, 1, 231-240. DOI: 10.35774/visnyk2026.01.231.

This is an open access article under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 License (<http://www.creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>), which permits use and distribution in any medium, provided the original work is properly cited and the use is non-commercial.

© 2026 The Author(s).

¹**Liudmyla Budnyk**, West Ukrainian National University, Ternopil, Ukraine (Corresponding author).

ORCID ID: 0000-0002-1393-9354

E-mail: l.budnyk@wunu.edu.ua

²**Vasyl Bedrynskyi**, West Ukrainian National University, Ternopil, Ukraine.

ORCID ID: 0009-0008-7868-463X

E-mail: v.bedrynskyi@wunu.edu.ua

³**Igor Budnyk**, West Ukrainian National University, Ternopil, Ukraine.

ORCID ID: 0009-0008-4257-229X

E-mail: i.budnyk@wunu.edu.ua

Формування стратегії економічної безпеки підприємства в контексті сталого розвитку: обліково-аналітичне забезпечення

Людмила Будник¹, Василь Бедринський¹, Ігор Будник¹

¹Західноукраїнський національний університет, Тернопіль, Україна

Анотація. Стратегія економічної безпеки як інструмент забезпечення сталого розвитку підприємства в сучасних умовах господарювання набуває особливої актуальності у зв'язку зі зростанням рівня невизначеності, турбулентності ринкового середовища, посиленням конкурентного тиску та трансформацією економічних відносин під впливом глобалізаційних і цифрових процесів. Підприємства змушені функціонувати в умовах постійних змін, що супроводжуються виникненням нових ризиків і загроз, здатних негативно впливати на їх фінансову стійкість, інвестиційну привабливість та довгострокову конкурентоспроможність. Метою статті є теоретичне обґрунтування ролі стратегії економічної безпеки підприємства як інструменту забезпечення сталого розвитку та розкриття значення обліково-аналітичного забезпечення у процесі її формування й реалізації в умовах зростання невизначеності господарського середовища. У процесі написання статті застосовано методи системного і комплексного аналізу, що дозволили досліджувати взаємозв'язок стратегії економічної безпеки та сталого розвитку підприємства. Використано порівняльний аналіз наукових джерел для визначення концептуальних підходів до економічної безпеки та сталого розвитку, а також узагальнення підходів до обліково-аналітичного забезпечення управлінських рішень на основі інтеграції фінансової та нефінансової інформації. Дослідження показало, що стратегія економічної безпеки підприємства, інтегрована із концепцією сталого розвитку, забезпечує довгострокову стабільність функціонування та здатність протидіяти внутрішнім і зовнішнім загрозам. Виявлено, що ефективна стратегія передбачає динамічність і адаптивність, інтегрує фінансові та нефінансові показники, зокрема екологічні, соціальні та управлінські аспекти діяльності, і реалізується через обліково-аналітичну систему. Використання цифрових інструментів підвищує своєчасність та точність аналітичних даних, що сприяє оперативному виявленню загроз і коригуванню стратегічних рішень. Досліджено стратегічний та безпековий підходи до сталого розвитку, які забезпечують узгодженість довгострокових цілей і мінімізацію ризиків, а також формування конкурентних переваг. Подальші наукові дослідження доцільно спрямувати на розроблення прикладних методик оцінювання впливу обліково-аналітичних інструментів на рівень економічної безпеки підприємств, які враховують галузеву специфіку, умови цифрової економіки та принципи ESG. Крім того, перспективним є дослідження механізмів інтеграції нефінансових показників у процес стратегічного планування та управління ризиками з метою підвищення стійкості підприємства і довгострокової конкурентоспроможності.

Ключові слова: економічна безпека, стійкість підприємства, стратегія економічної безпеки, сталий розвиток, обліково-аналітичне забезпечення, фінансові та нефінансові показники, цифровізація.

Вступ. Стратегія економічної безпеки як інструмент забезпечення сталого розвитку підприємства в сучасних умовах набуває особливої актуальності у зв'язку зі зростанням рівня невизначеності, турбулентності ринкового середовища, посиленням конкурентного тиску та трансформацією економічних відносин під впливом глобалізаційних і цифрових процесів. Підприємства змушені функціонувати в умовах постійних змін, що супроводжуються виникненням нових ризиків і загроз, здатних негативно впливати на їх фінансову стійкість, інвестиційну привабливість та довгострокову конкурентоспроможність. За таких обставин економічна безпека перестає бути суто захисною категорією та перетворюється на стратегічний інструмент управління розвитком підприємства, спрямований на забезпечення його стабільного функціонування і зростання в довгостроковій перспективі.

Огляд літератури. Аналіз публікацій і досліджень свідчить про зростання наукового інтересу до проблематики економічної безпеки підприємств та її ролі у забезпеченні сталого розвитку. У працях вітчизняних і зарубіжних учених економічна безпека розглядається як багатовимірна категорія, що охоплює фінансову, виробничу, інноваційну, кадрову та інформаційну складові, а також як необхідна умова стабільного функціонування підприємства в умовах ризиків і невизначеності [1; 2]. Прохорова В., Крутова А., Дяченко К. досліджують зміст і складові економічної безпеки в умовах дестабілізації розвитку підприємства [3]. Нам'ясенко В.

розглядаючи підходи до змісту економічної безпеки, визначає, що в сучасних умовах є «розгляд економічної безпеки як фактора, що забезпечує стабільну діяльність підприємства в рамках стратегічного і короткострокового планування» [4] тоді як існують дестабілізуючі чинники, які необхідно врахувати. Значна кількість досліджень присвячена ідентифікації загроз економічній безпеці, розробленню методик її оцінювання та формуванню механізмів управління безпекою на мікрорівні [5].

Водночас у сучасних наукових публікаціях дедалі частіше наголошується на необхідності поєднання концепції економічної безпеки з ідеями сталого розвитку, що передбачає врахування не лише фінансово-економічних, а й соціальних та екологічних аспектів діяльності підприємства [6]. Аналіз наукових джерел показує, що обліково-аналітичний аспект формування та реалізації стратегії економічної безпеки у контексті сталого розвитку залишається недостатньо систематизованим. У більшості робіт облік і аналіз розглядаються переважно як інструменти оцінювання фінансового стану або контролю результатів діяльності, без належного акценту на їх стратегічній ролі у забезпеченні економічної безпеки. Недостатньо дослідженими є питання інтеграції фінансової та нефінансової інформації. Це зумовлює доцільність подальших наукових досліджень у зазначеному напрямі та підтверджує актуальність обраної тематики.

Метою статті є теоретичне обґрунтування ролі стратегії економічної безпеки підприємства як інструменту забезпечення сталого розвитку та розкриття значення обліково-аналітичного забезпечення у процесі її формування й реалізації в умовах зростання невизначеності господарського середовища.

Результати. У сучасних умовах посилення конкурентного тиску, нестабільності ринкового середовища та зростання впливу глобальних і локальних ризиків особливої наукової та практичної значущості набуває дослідження сутності сталого розвитку підприємства та його взаємозв'язку зі стратегією економічної безпеки. У працях вітчизняних та зарубіжних науковців концепція сталого розвитку поступово еволюціонувала від макроекономічної парадигми до прикладного інструментарію управління на мікрорівні, що зумовило необхідність переосмислення її ролі у формуванні стратегічних рішень підприємств. Наукові дослідження свідчать, що сталий розвиток підприємства дедалі частіше розглядається як здатність суб'єкта господарювання забезпечувати довгострокову економічну ефективність, суспільну відповідальність та екологічну стійкість за умов дії внутрішніх і зовнішніх загроз. Аналіз наукових концепцій сталого розвитку підприємства показує, що універсальне визначення цього поняття відсутнє через його складну природу та різні методологічні підходи до дослідження (табл. 1).

Таблиця 1

Підходи до визначення сутності сталого розвитку

Підхід	Сутність сталого розвитку	Науковий акцент
Економічний	Сталий розвиток розглядається як здатність забезпечувати довгострокове економічне зростання та ефективне використання ресурсів.	Фінансова стійкість, конкурентоспроможність
Соціально-економічний	Поєднання економічного зростання з підвищенням соціального добробуту та якості життя.	Людський капітал, соціальна відповідальність
Екологічний	Розвиток без виснаження природних ресурсів та деградації довкілля.	Екологічна безпека
Інституційний	Забезпечення сталості через ефективні інститути, норми та механізми управління.	Корпоративне управління
Системний	Підтримання балансу між економічними, соціальними та екологічними складовими.	Цілісність та взаємозв'язок елементів

продовження таблиці 1

Стратегічний	Довгострокова орієнтація розвитку в умовах невизначеності.	Стратегічне управління
Безпековий	Здатність протидіяти загрозам без втрати потенціалу розвитку.	Економічна безпека
Інноваційний	Постійне оновлення та впровадження інновацій для довгострокової стійкості.	Інноваційний розвиток

Джерело: узагальнено авторами на основі [7; 8; 9; 10; 11].

Стратегічний підхід до розуміння сутності сталого розвитку підприємства ґрунтується на трактуванні його як довгострокової орієнтації управління, яка спрямована на забезпечення стійкого функціонування та розвитку в умовах динамічних змін зовнішнього та внутрішнього середовища. У межах цього підходу сталий розвиток розглядається не як сукупність окремих тактичних рішень, а як цілісна стратегічна концепція, що визначає місію, бачення та ключові напрями розвитку підприємства. Науковці наголошують, що стратегічний підхід передбачає формування таких управлінських рішень, які забезпечують узгодженість поточних дій із довгостроковими цілями, збереження та нарощування конкурентних переваг, а також адаптацію до кон'юнктурних змін [12]. У цьому контексті сталий розвиток ототожнюється зі здатністю підприємства прогнозувати майбутні виклики, своєчасно реагувати на них і формувати потенціал для зростання у довгостроковій перспективі. Особлива увага приділяється стратегічному управлінню ресурсами, інноваційній діяльності та розвитку людського капіталу, що розглядаються як ключові чинники забезпечення сталості розвитку.

Безпековий підхід до сутності сталого розвитку підприємства акцентує увагу на його здатності функціонувати та розвиватися за умов постійної дії внутрішніх і зовнішніх загроз. У межах цього підходу сталий розвиток трактується як такий стан і процес розвитку підприємства, за якого забезпечується захищеність його економічних інтересів, ресурсів і стратегічних цілей від негативних впливів [13]. Безпековий підхід тісно інтегрований у концепцію економічної безпеки підприємства, оскільки саме вона створює передумови для стабільного та безперервного розвитку. У такому контексті сталий розвиток розглядають не лише як результат ефективності, а як індикатор рівня захищеності підприємства від фінансових, виробничих, інституційних та ринкових загроз. Безпековий підхід передбачає інтеграцію механізмів управління ризиками, моніторингу загроз і превентивних заходів у загальну систему стратегічного управління, що дозволяє забезпечити стійкість підприємства навіть у кризових умовах.

Таким чином, стратегічний і безпековий підходи до розуміння сутності сталого розвитку підприємства формують єдину взаємоузгоджену систему. Стратегічний підхід формує довгострокові орієнтири та визначає напрями розвитку, а безпековий забезпечує умови для їх реалізації шляхом мінімізації загроз і підвищення стійкості підприємства. У сучасній науковій парадигмі саме поєднання цих підходів розглядається як необхідна умова досягнення сталого розвитку та забезпечення економічної безпеки підприємства в ситуації мінливої ринкової кон'юнктури.

У працях з економічної безпеки акцент робиться на здатності підприємства протидіяти ризикам і загрозам без втрати стратегічних орієнтирів розвитку [14]. У цьому аспекті сталий розвиток виступає не як статичний стан, а як динамічна характеристика, що відображає рівень збалансованості між економічними результатами діяльності та довгостроковою стабільністю функціонування підприємства. Підприємства, які впроваджують інновації та орієнтуються на довгострокову цінність, мають вищий рівень стійкості до ринкових коливань і кризових явищ. Це пояснюється здатністю таких підприємств диверсифікувати джерела доходів, підвищувати ефективність використання ресурсів та формувати позитивну репутацію серед стейкхолдерів.

Саме сталий розвиток створює передумови для зміцнення економічної безпеки через підвищення адаптивності та конкурентоспроможності підприємства.

Отже, стратегія економічної безпеки підприємства за умов сталого розвитку є цілісною системою довгострокових управлінських рішень, принципів і заходів, спрямованих на забезпечення захищеності економічних інтересів, ресурсів і потенціалу підприємства, а також на створення умов для його стабільного функціонування і розвитку в умовах невизначеності та ризику. Вона формується як складова загальної стратегії розвитку підприємства і перебуває з нею у тісному взаємозв'язку, оскільки рівень економічної безпеки безпосередньо впливає на можливість досягнення стратегічних цілей, реалізацію інвестиційних і інноваційних проєктів та підтримання конкурентоспроможності в довгостроковій перспективі. На відміну від сукупності окремих захисних заходів, стратегія економічної безпеки має системний і комплексний характер та орієнтується не лише на нейтралізацію вже наявних загроз, а й на їх попередження та мінімізацію потенційних негативних наслідків.

Структура стратегії економічної безпеки підприємства формується з урахуванням багатовимірного характеру самої категорії економічної безпеки та охоплює взаємопов'язані складові, що відображають ключові напрями захищеності та розвитку підприємства. До таких складових належать фінансова, виробнича, кадрова, інноваційна, інформаційна та інституційна компоненти, кожна з яких має власні загрози, ризики та інструменти управління. Фінансова складова орієнтована на забезпечення платоспроможності, ліквідності та фінансової стійкості, виробнича – на безперервність і ефективність операційних процесів, кадрова – на збереження та розвиток людського капіталу, інноваційна – на здатність до оновлення та технологічного розвитку, інформаційна – на захист інформаційних ресурсів і підтримку якості управлінських рішень, а інституційна – на дотримання нормативно-правових вимог і формування надійних договірних відносин.

Важливою ознакою ефективної структури стратегії економічної безпеки підприємства є динамічність та адаптивність, що зумовлено постійною мінливістю навколишнього середовища та внутрішніх факторів діяльності підприємства. Динамічність стратегії передбачає її здатність своєчасно реагувати на зміни макроекономічної ситуації, ринкової кон'юнктури, конкурентного середовища, регуляторної політики, а також на трансформацію внутрішніх ресурсних, фінансових і організаційних можливостей підприємства. Адаптивність означає можливість коригування стратегічних пріоритетів, цілей та інструментів забезпечення економічної безпеки залежно від рівня і характеру виявлених загроз, ризиків та викликів. Такий підхід дозволяє уникнути жорсткої фіксації стратегічних рішень і забезпечує гнучкість управління економічною безпекою в довгостроковій перспективі.

Особливу роль у забезпеченні динамічності та адаптивності стратегії економічної безпеки відіграє обліково-аналітична система підприємства, яка є інформаційним підґрунтям стратегічного управління у контексті теорії сталого розвитку [15]. Саме обліково-аналітичне забезпечення дозволяє акумулювати, систематизувати та обробляти різноманітні дані про фінансово-господарську діяльність, використання ресурсів, результати операційної та інвестиційної діяльності, а також про зовнішні фактори впливу (рис.1).

Виокремлення облікової підсистеми відповідає положенню про необхідність формування достовірної інформаційної бази для оцінювання внутрішніх параметрів підприємства, його фінансової стійкості та ресурсного потенціалу. Аналітична підсистема безпосередньо забезпечує реалізацію принципів динамічності та адаптивності стратегії економічної безпеки, оскільки сприяє своєчасному виявленню відхилень, загроз та ризиків, що виникають у процесі діяльності підприємства.

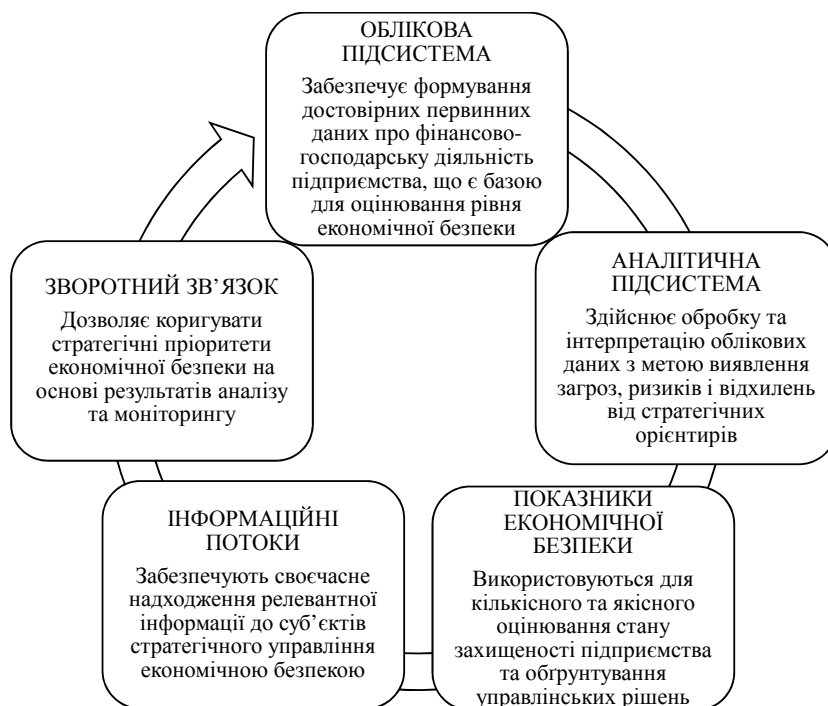

Рис. 1. Роль елементів обліково-аналітичної системи в стратегії економічної безпеки
Джерело: розроблено автором.

У процесі аналітичної обробки первинні облікові дані трансформуються в достовірну, своєчасну та релевантну інформацію, що забезпечує оцінку економічної безпеки підприємства, ідентифікацію ризикових зон та підтримку стратегічних управлінських рішень. Показники економічної безпеки узгоджуються з тезою про потребу постійного моніторингу рівня захищеності підприємства та ефективності реалізації стратегії. Вони слугують інструментом кількісної оцінки стану економічної безпеки та основою для коригування стратегічних пріоритетів залежно від змін зовнішнього середовища і внутрішніх умов функціонування. Інформаційні потоки як окремий елемент відображають необхідність оперативного та цільового доведення аналітичної інформації до суб'єктів управління, що забезпечує узгодженість стратегічних і тактичних рішень. Контрольна функція обліку та внутрішній аудит відіграють важливу роль у забезпеченні зворотного зв'язку, виявленні відхилень і коригуванні стратегії з урахуванням ризиків зовнішнього і внутрішнього середовища. Наявність зворотного зв'язку як елемента обліково-аналітичної системи підтверджує її інтеграцію в загальний механізм стратегічного управління.

Отже, обліково-аналітична підсистема стратегії економічної безпеки полягає у формуванні цілісної інформаційної системи, здатної забезпечити менеджмент релевантними, достовірними та своєчасними даними для оцінювання рівня безпеки і сталого розвитку підприємства. Фінансовий облік формує базову інформацію про фінансовий стан і результати діяльності, управлінський облік забезпечує деталізацію витрат, доходів і результатів за центрами відповідальності та бізнес-процесами, а економічний аналіз дозволяє виявляти тенденції, відхилення та причинно-наслідкові зв'язки. У сукупності ці елементи створюють інформаційно-аналітичне підґрунтя для стратегічного управління економічною безпекою.

У разі орієнтації підприємств на сталий розвиток, важливого значення набуває розширення меж традиційного обліку за рахунок систематичного формування та використання нефінансової інформації, яка відображає соціальні, екологічні та управлінські аспекти їхньої діяльності. За опитуванням аудиторської фірми KPMG 96% компаній в усьому світі готують звітність про сталий розвиток та ESG [16]. Така інформація охоплює показники, що характеризують умови праці, розвиток людського капіталу, рівень соціальної відповідальності, екологічний вплив виробничих процесів, ефективність використання природних ресурсів і якість корпоративного управління [17]. Саме ці аспекти дедалі більше впливають на довгострокову стійкість підприємства, його репутаційний капітал, інвестиційну привабливість та здатність протидіяти стратегічним загрозам.

Інтеграція фінансової та нефінансової інформації в межах обліково-аналітичної системи дозволяє сформувати цілісне уявлення про реальний стан і перспективи розвитку підприємства, що є критично важливим для оцінювання довгострокових ризиків і можливостей, які впливають на рівень його економічної безпеки. Нефінансові показники дають змогу ідентифікувати загрози, які не завжди відображаються у фінансовій звітності, зокрема ризики, пов'язані з виснаженням людського потенціалу, погіршенням екологічних параметрів діяльності, зростанням соціальної напруженості або посиленням регуляторного тиску. У цьому контексті нефінансова інформація є важливим індикатором майбутніх фінансових результатів і рівня стійкості бізнесу.

Використання нефінансової інформації трансформує роль обліково-аналітичної системи підприємства, переводячи її з інструменту фіксації минулих подій у засіб прогнозування та стратегічного планування. За даними аналізу нефінансових показників стає можливим моделювання сценаріїв розвитку, оцінювання впливу управлінських рішень на сталу вартість бізнесу та своєчасне коригування стратегії економічної безпеки. Таким чином, обліково-аналітична система, орієнтована на інтеграцію фінансової та нефінансової інформації, є ключовим елементом забезпечення сталого розвитку підприємства, сприяючи формуванню довгострокових конкурентних переваг і підвищенню рівня його економічної безпеки.

Важливу роль у підвищенні ефективності обліково-аналітичного забезпечення стратегії економічної безпеки відіграє цифровізація. Використання сучасних інформаційних систем, цифровізація облікових платформ і аналітичних інструментів розширює можливості збору та обробки великих масивів даних, підвищує точність і оперативність інформації, знижує ризик помилок і маніпуляцій. Цифрові технології дозволяють здійснювати моніторинг ключових показників економічної безпеки в режимі реального часу, що сприяє своєчасному виявленню загроз і прийняттю превентивних управлінських рішень. Водночас цифровізація породжує нові ризики, пов'язані з кібербезпекою та захистом інформації, що має бути враховано в стратегії економічної безпеки підприємства.

Висновки і перспективи подальших наукових досліджень. Узагальнюючи результати проведеного дослідження, доцільно зазначити, що стратегія економічної безпеки підприємства в сучасних умовах є не лише інструментом захисту від внутрішніх і зовнішніх загроз, а й важливим чинником забезпечення сталого розвитку і довгострокової конкурентоспроможності. Економічна безпека набуває стратегічного характеру, оскільки безпосередньо впливає на здатність підприємства ефективно використовувати ресурси, враховувати ризики зовнішнього середовища, реалізовувати інвестиційні та інноваційні проєкти й підтримувати фінансово-економічну стійкість у довгостроковій перспективі.

Формування та реалізація стратегії економічної безпеки потребує системного підходу, який передбачає інтеграцію безпекових орієнтирів у загальну стратегію розвитку підприємства.

Ключовим елементом інформаційного забезпечення стратегічного управління економічною безпекою підприємства є обліково-аналітична система. Саме вона створює інформаційну основу

для ідентифікації загроз, оцінювання рівня ризиків, контролю фінансово-економічної стійкості та обґрунтування стратегічних управлінських рішень. Доцільно розширити традиційні підходи до обліку та аналізу за рахунок інтеграції нефінансових показників, що відповідає концепції сталого розвитку та дозволяє комплексно оцінювати довгострокові наслідки управлінських рішень.

Цифровізація облікових і аналітичних процесів створює нові можливості для підвищення рівня економічної безпеки підприємства, забезпечує своєчасність, достовірність і аналітичну глибину інформації. Водночас вона потребує врахування нових ризиків, пов'язаних із захистом інформації та кібербезпекою, що має бути відображено у стратегії економічної безпеки.

Стратегія економічної безпеки підприємства, яка побудована на основі розвинутого обліково-аналітичного забезпечення та орієнтована на принципи сталого розвитку, сприяє підвищенню адаптивності підприємства, зміцненню його економічної стійкості та створенню передумов для стабільного розвитку в умовах зростання невизначеності. Подальші наукові дослідження доцільно спрямувати на розроблення прикладних методик оцінювання впливу обліково-аналітичних інструментів на рівень економічної безпеки підприємств, які враховують галузеву специфіку, умови цифрової економіки та принципи ESG. Крім того, перспективним є дослідження механізмів інтеграції нефінансових показників у процес стратегічного планування та управління ризиками з метою підвищення стійкості підприємства і довгострокової конкурентоспроможності.

Література

1. Лезіна А. Генеза розвитку дефініції «економічна безпека підприємства». *Сталий розвиток економіки*. 2024. № 2 (49). С.101–106. DOI: <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2024-49-16>.
2. Панченко В., Панченко О. Концептуальні засади механізму забезпечення економічної безпеки суб'єктів господарювання. *Herald of Khmelnytskyi National University. Economic sciences*. 2025. № 2. С.170 – 175. DOI: <https://doi.org/10.31891/2307-5740-2025-340-26>.
3. Прохорова В., Кротова А., & Дяченко К. Економічна безпека підприємств України в умовах дестабілізаційного розвитку. *Адаптивне управління: теорія і практика. Серія Економіка*. 2022. № 14 (28). DOI: [https://doi.org/10.33296/2707-0654-14\(28\)-10](https://doi.org/10.33296/2707-0654-14(28)-10).
4. Нам'ясенко В. Економічна безпека підприємства в умовах воєнного стану. *Економіка України*. 2025. № 68. С.25–38. DOI: <https://doi.org/10.15407/econo.myukr.2025.06.025>.
5. Колодяжна І. В. Букріна К. А. Економічна безпека в системі сталого функціонування підприємства. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Міжнародні економічні відносини та світове господарство*. 2019. Вип. 23, ч. 1. С.135–140. DOI: http://www.visnyk-econom.uzhnu.uz.ua/archive/23_1_2019ua/30.pdf.
6. Зибарева О. В. Бурачок Я. Є. Економічна безпека підприємств України в умовах сталого розвитку: сучасний стан, чинники та шляхи зміцнення. *Проблеми сучасних трансформацій*. 2025. № 18. DOI: <https://doi.org/10.54929/2786-5738-2025-18-04-10>.
7. Заблоцький О., Андрусів К., Карвацка Н. Концепція сталого розвитку як основа формування та оцінки стратегії підприємства. *Grail of Science*. 2024. №36. С. 76–82. DOI: <https://doi.org/10.36074/grail-of-science.16.02.2024.011>.
8. Кузьміна О. С. Аналіз підходів до трактування поняття «сталий розвиток підприємства». *Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки*. 2015. № 5 (1). С. 13 – 21. URL: <https://elar.khmnpu.edu.ua/items/7d0b9b6b-7b39-4bc5-92b7-09c92155e572>.
9. Огієнко А. Сталий розвиток підприємства: сутність поняття, перспективи та перешкоди. *Modeling the development of the economic systems*. 2024. №3. С. 222–228. DOI: <https://doi.org/10.31891/mdes/2024-13-31>.

-
10. Свистун К. О. Генезис поняття «сталий розвиток» та підходи до його запровадження. Молодий вчений. 2017. № 2. С. 326–333.
 11. Семчук Ж., Нитребич А., Андрюшко Д., Маркевич О., Тимик А., Купчак В., Перцевий Р. Моделі сталого розвитку підприємств у контексті глобальних екологічних викликів. Академічні візії. 2024. Вип. 32. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.11632366>.
 12. Пилипенко С. М. Стратегічне управління підприємством на засадах концепції сталого розвитку. Економіка та суспільство. 2020. № 21. С.79–85. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2019-20-47>.
 13. Ткаченко В. В., Маховський С. В. Актуалізація розробки стратегії сталого розвитку підприємства в умовах військового стану. Економіка та суспільство. 2024. № 68. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-68-90>.
 14. Гринько Т. В., Гвініашвілі Т. З., Алещенко В. І. Стратегічне управління як елемент організаційно-економічного механізму забезпечення економічної стійкості підприємства. Економіка та держава. 2021. № 12. С. 30–34. DOI: 10.32702/2306-6806.2021.12.30.
 15. Кухар М. Ф. Теоретичні засади обліково-аналітичного забезпечення управління економічною безпекою підприємств в контексті сталого розвитку. *Економіка і суспільство*. 2017. № 12. URL: https://economyandsociety.in.ua/journals/12_ukr/115.pdf.
 16. 96 % опитаних компаній в усьому світі готують звітність про сталий розвиток та ESG. URL: <https://kpmg.com/ua/uk/home/media/press-releases/2022/11/devyanosto-shist-vidsotkiv-kompaniy-svitu-zvityuyut-pro-stalyy-rozvytok.html>.
 17. Мельничук М. О., Анцибор М. С. Звітні дані в системі управлінських рішень на підприємстві: фінансова та нефінансова звітність. *Економічний простір*. 2020. № 160. С.118–123. DOI: <https://doi.org/10.32782/2224-6282/160-22>.

References

1. Liezina, A. (2024). Genesis of the development of the definition “economic security of an enterprise”. *Sustainable Development of the Economy*, 2(49), 101–106. <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2024-49-16>. [in Ukrainian].
2. Panchenko, V., & Panchenko, O. (2025). Conceptual foundations of the mechanism for ensuring economic security of business entities. *Herald of Khmelnytskyi National University. Economic Sciences*, 2, 170–175. <https://doi.org/10.31891/2307-5740-2025-340-26>. [in Ukrainian].
3. Prokhorova, V., Krutova, A., & Diachenko, K. (2022). Economic security of Ukrainian enterprises under destabilizing development conditions. *Adaptive Management: Theory and Practice. Economics Series*, 14(28). [https://doi.org/10.33296/2707-0654-14\(28\)-10](https://doi.org/10.33296/2707-0654-14(28)-10). [in Ukrainian].
4. Namiiasenko, V. (2025). Economic security of an enterprise under martial law. *Economy of Ukraine*, 68, 25–38. <https://doi.org/10.15407/economyukr.2025.06.025>. [in Ukrainian].
5. Kolodiazhna, I. V., & Bukrina, K. A. (2019). Economic security in the system of sustainable functioning of an enterprise. *Scientific Bulletin of Uzhhorod National University. Series: International Economic Relations and World Economy*, 23(1), 135–140. http://www.visnyk-econom.uzhnu.uz.ua/archive/23_1_2019ua/30.pdf. [in Ukrainian].
6. Zybareva, O. V., & Burachok, Y. Ye. (2025). Economic security of Ukrainian enterprises in the context of sustainable development: Current state, factors, and strengthening pathways. *Problems of Modern Transformations*, 18. <https://doi.org/10.54929/2786-5738-2025-18-04-10>. [in Ukrainian].
7. Zablotskyi, O., Andrusiva, K., & Karvatska, N. (2024). The concept of sustainable development as a basis for the formation and evaluation of enterprise strategy. *Grail of Science*, 36, 76–82. <https://doi.org/10.36074/grail-of-science.16.02.2024.011>. [in Ukrainian].

8. Kuzmina, O. S. (2015). Analysis of approaches to interpreting the concept of “sustainable development of an enterprise”. *Bulletin of Khmelnytskyi National University. Economic Sciences*, 5(1), 13–21. <https://elar.khmnu.edu.ua/items/7d0b9b6b-7b39-4bc5-92b7-09c92155e572>. [in Ukrainian].
9. Ohienko, A. (2024). Sustainable development of an enterprise: Essence of the concept, prospects, and obstacles. *Modeling the Development of Economic Systems*, 3, 222–228. <https://doi.org/10.31891/mdes/2024-13-31>. [in Ukrainian].
10. Svystun, K. O. (2017). Genesis of the concept of “sustainable development” and approaches to its implementation. *Young Scientist*, 2, 326–333. [in Ukrainian].
11. Semchuk, Zh., Nytrebych, A., Andriushko, D., Markevych, O., Tymyk, A., Kupchak, V., & Pertsevyi, R. (2024). Models of sustainable development of enterprises in the context of global environmental challenges. *Academic Visions*, 32. <https://doi.org/10.5281/zenodo.11632366>. [in Ukrainian].
12. Pylypenko, S. M. (2020). Strategic management of an enterprise based on the concept of sustainable development. *Economy and Society*, 21, 79–85. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2019-20-47>. [in Ukrainian].
13. Tkachenko, V. V., & Makhovskyi, S. V. (2024). Actualization of sustainable enterprise development strategy under martial law. *Economy and Society*, 68. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-68-90>. [in Ukrainian].
14. Hryenko, T. V., Hviniashevili, T. Z., & Aleshchenko, V. I. (2021). Strategic management as an element of the organizational and economic mechanism for ensuring enterprise economic sustainability. *Economy and the State*, 12, 30–34. <https://doi.org/10.32702/2306-6806.2021.12.30>. [in Ukrainian].
15. Kukhar, M. F. (2017). Theoretical foundations of accounting and analytical support for managing enterprise economic security in the context of sustainable development. *Economy and Society*, 12. https://economyandsociety.in.ua/journals/12_ukr/115.pdf. [in Ukrainian].
16. KPMG Ukraine. (2022). 96% of surveyed companies worldwide prepare sustainability and ESG reports. <https://kpmg.com/ua/uk/home/media/press-releases/2022/11/devyanosto-shist-vidsotkiv-kompaniy-svitu-zvituyut-pro-stalyy-rozvytok.html>. [in Ukrainian].
17. Melnychuk, M. O., & Antsybor, M. S. (2020). Reporting data in the system of managerial decision-making at an enterprise: Financial and non-financial reporting. *Economic Space*, 160, 118–123. <https://doi.org/10.32782/2224-6282/160-22>. [in Ukrainian].